ANUL XI. No. 1167

6 PAGINI 6 LEI

Luni 27 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Hugo Meisl şi situaţia internaţională

Anglia va fi învinsă! — Hegemonia austriacă. — De ce nu progresează Germania şi Franţa. — Declinul Spaniei. — Reformele din România. — Uruguayul nu mai poate câştiga

(Dela corespondentul nostru din Viena)

Corespondentul nostru din Viena a stat de vorbă cu Hugo Meisl, marele promotor al footballului austriac şi unul din diriguitorii efectivi ai footballului mondial.

Problemele la ordinea zilei, tratate de Meisl în cursul acestui interview, lămuresc anumite situaţii, pe cari nimeni altul n'ar avea cutezanţa şi mai ales competenţa să le trateze.

Prima întrebare a corespondentului nostru a fost:

Ce credeţi despre matchul pe care Anglia îl va juca la Roma contra Italiei?

„Prevăd că Italia va reuşi să bată Anglia în matchul dela 13 Mai, la care, desigur, voiu fi prezent. N'aş putea totuş pronostica o victorie italienească pe teren englez, mai ales că „gli azzurri" pierd în străinătate din capacitatea lor maximă de joc.

Sudamericanii aduc mari foloase footballului italian?

Problema care trebuie să pasioneze conducerea footballului italian este pregătirea jucătorilor tineri.

Desigur că importul de jucători sud-americani dă momentan efecte sigure şi avantajoase, dar pentru viitor nu poate avea decât efecte dezastruoase.

Cum explicaţi hegemonia footballului austriac şi ce credeţi despre viitorul ei?

Situaţia privilegiată pe care Austria a ştiut să şi-o asigure în erarhia footballului internaţional se datoreşte — în cea mai mare parte — faptului că avem o deosebită grije de juniori. Avem băeţi cari prin technică, dibăcie, curaj şi inteligenţă a jocului, întrec chiar pe cei mai consacraţi internaţionali austriaci.

Acest lucru îmi dă speranţa, dacă nu convingerea, că footballul austriac îşi va putea conserva poziţia să dominantă cel puţin încă cincisprezece ani.

Se pare că această supremaţie austriacă produce mari beneficii cluburilor vieneze?

Păcat că criza economică şi enormele taxe fiscale constrâng echipele noastre, spre a-şi echilibra bugetele, să execute acele ruinătoare turnee în străinătate cari obosesc şi surmenează îngrozitor pe jucători.

Lăsând la o parte Austria şi Italia, cari credeţi că sunt actualmente ţările cele mai tari în football?

In primul rând Anglia care numără peste opt sute de mii de jucători, dintre cari şase mii de profesionali. E uşor de înţeles că dispunând de o asemenea massă enormă de jucători, nu e prea greu să alcătueşti echipe numeroase de mare valoare.

Poate că noi şi italienii suntem mai spectaculoşi, mai sclipitori, mai geniali decât englezii, cari practică un joc, aş zice, mecanizat datorită temperamentului şi sistemului de antrenament, cari exclud participarea subiectivă a jucătorului şi oarecum cristalizează creerul în anumite formule fixe.

Şi Germania numără aproape un milion de jucători — mai mulţi deci ca oricare altă ţară — dar n'a parvenit totuş să conteze printre marile valori internaţionale. Cauza este că Germania este subminată de mari defecte de organizare. Daţi-i o organizare sănătoasă şi o veţi vedea în câţiva ani devenind prima naţiune a lumii.

Printre defectele de organizare unul foarte important este sistemul de desfăşurare al campionatului pe baze regionale (Germania de Sud, de Nord, de Centru, etc.

Echipe bune joacă continuu cu echipele de clasă inferioară. Chiar în grupa finală se regăsesc adversari de clase foarte disparate. Urmarea este că jucătorii au de disputat foarte multe jocuri uşoare şi, în loc să se perfecţioneze prin partide în cari să-şi dea toată silinţa să fie mai buni, rămân într'o situaţie staţionară, dacă nu regresează. O explicaţie a marelui progres al footballului italian nu a fost oare trecerea dela sistemul campionatului pe regiuni la Divizia Naţională?

(Continuarea în pagina III-a)

Săptămâna

Sportul românesc a trăit o săptămână plină de peripeţii în ţară şi peste hotare. Evenimentele s'au îngrămădit unul peste altul, într'o învălmăşeală din care cu greu se mai puteau desmetici şi cei interesaţi direct şi marele public, cu rol de figurant.

Săptămâna a debutat cu înfrângerea... morală a lui Spakow, care, după aventura ceva mai veche a turneului american sfârşit în capitala Franţei, a reeditat isprava în proporţii mai reduse fiind vorba doar de un simplu Canal faţă de un cogeamitea Ocean.

Cu acest prilej, campionul nostru şi-a verificat o superstiţie: nu are trecere la americani. Lui Nat Royce i-a urmat Jeff Dickson şi acestuia din urmă i-ar putea urma cine ştie cine, dacă fiecare rău n'ar conţine şi o infimă doză de bine. Deocamdată, Spakow se consolează la Paris cu ideia că a evitat fără să vrea un match greu într'o epocă în care un pumn mai viguros poate să knock-outeze simultan şi boxeur şi carieră. (Vezi cazurile Schaaf şi Van Porat).

Iată aşa dar cum combinaţia comercială a lui Dickson i-a dat prilej lui Spakow să facă şi puţină... filosofie practică. Ceeace nu a putut face Lucian Popescu, pentrucă la Bruxelles nu sunt americani şi pentrucă acolo, dacă ţi se desemnează un adversar, e necesar să te şi baţi cu el.

Că ar fi preferat şi fostul campion european să fie înlocuit în ultimul moment, e foarte greu de spus, mai ales că acesta are cu ce să se consoleze: o bursă apreciabilă, care în vremuri de criză contează mai mult decât satisfacţia platonică a lui Spakow.

Şi, fiind la capitolul consolărilor, e locul să trecem şi performanţa echipei noastre de hockey pe ghiaţă, care deşi s'a poticnit serios la începutul campionatului dela Praga a reuşit să termine în chip de mare matador cu felicitări şi cu o cupă în braţe.

Şi, toate astea în ciuda câtorva profeţi bucureşteni, cari au prezis dezastrul dela Praga, în culori mai sumbre decât cataclismul din Extremul Orient. Dar şi aceştia se pot consola cu ideia, că nimeni nu-i profet în ţara lui..

...Şi bineînţeles, cu atât mai puţin în ţara altuia. Constatarea aceasta a făcut-o Rombolul, care, deşi s'a deplasat în persoană la Viena, numai pentru «a lua act» de victoria noastră la masa verde în litigiul cu Ungaria, s'a înapoiat la vatră cu un simplu termen în cunoştinţă.

Pentru atâta lucru, Rombolul putea să stea şi acasă în definitiv, mai ales că şi aici are o seamă de procese în care elocinţa şi prezenţa sa e strict trebuitoare.

In primul rând e conflictul fiscal cu d. Virgil Madgearu, la rezolvarea căruia a găsit aliaţi în toate taberile. Cruciada, pornită într'o şedinţă în Pasaj, se va sfârşi, probabil, cu o audienţă şi mai puţin probabil — cu o promisiune.

Cu ce ne vom alege din acest proces, cu adevărat interesant, vom vedea după votarea Bugetului, care, ori salvează ţara de dezastru, ori o văduveşte de sport...

Una din două.

L. ROŞIANU

Papană s'a reîntors în Capitală

Campionul mondial, a fost primit cu entuziasm de sportivii bucureşteni. Ce ne declară Papană

Eri după amiază s'a reîntors în Capitală, venind dela Berlin, învingătorul campionatelor mondiale dela Schreiberhau, lt. Papană.

In gara de Nord a fost aşteptat de numeroşi prieteni, admiratori şi ziarişti, cari au făcut o caldă manifestaţie de simpatie curagiosului reprezentant al României în proba mondială de bobsleigh.

In asistenţă d-nii M. Savu, secretarul general al Uniunii şi dr. Deculescu, secretarul general al ministerului sănătăţii.

Domniile lor au felicitat pe campion, arătând marea importanţă a performanţei pentru sportul românesc.

Papană şi Hubert nu sunt la primul lor succes internaţional. Anul trecut la Lake Placid, unde au plecat sub privirile pline de ironie ale multor sceptici de aci, victorioşii de azi au reuşit să facă România cunoscută şi apreciată, printr'o izbândă excepţională.

Victoria dela Schreiberhau are însă o dublă semnificaţie: pune România pe primul plan al bobsleighului mondial şi în acelaş timp confirmă performanţa dela Lake Placid, pe care mulţi s'au încăpăţânat s'o considere ca un simplu accident, deşi erau în cauză doi sportivi cari îşi trecuseră încă de multă vreme examenul de curaj şi iscusinţă.

CE NE DECLARA PAPANA

N'am putut sta decât foarte puţin de vorbă cu Papană. Campionul mondial a descins din vagon foarte bine dispus şi a fost luat în primire de familie, prieteni şi... fotografi, astfel că ne-a fost la un moment dat aproape imposibil să ne apropiem de el.

Am reuşit totuşi la eşirea de pe peron să stăm câteva secunde de vorbă cu Papană, care ne-a declarat:

«Cred că este inutil să vă arăt satisfacţia pentru performanţa realizată. Am învins pentrucă am vrut să învingem. Am făcut tot ce se putea face pentruca scopul nostru să fie atins; am dat atenţia cuvenită bob-ului şi n'am precupeţit curajul, atunci când era nevoe de el.

«Mulţumesc din suflet celor ce ne-au încurajat prin vorbă şi prin faptă şi mulţumesc mai ales presei sportive germane şi dela noi pentru cuvintele de laudă sinceră şi entuziastă.

«Am credinţa că sportul românesc nu va mai fi privit de aci înainte cu atâta indiferenţă în Apus, mai ales că după Lake Placid a venit şi o confirmare europeană de foarte mare semnificaţie».

După victoria dela Schreiberhau

Impresiile unui spectator român

de GHEORGHE DRAGU

PAPANA ŞI HUBERT DUPA VICTORIE

N'am scris în viaţa mea nici măcar un singur rând în vre-un ziar. Soarta însă m'a făcut ca în zilele de 18 şi 19 Februarie, zile cari vor trebui să rămână memorabile pentru sportul românesc, să fiu singurul spectator român, care să poată urmări dela început până la sfârşit peripeţiile unui eveniment care ne-a adus României prin reprezentanţii ei, lt. Papană şi căp. Hubert, cea mai strălucită victorie sportivă a noastră: Campionatul mondial de bobsleigh în doi, pe anul 1933, dela Oberschreiberhau (Germania).

E prea mare evenimentul la care norocul m'a făcut să fiu spectator şi prea mic ecoul care l-a avut în România, pentru ca să nu fiu tentat să scriu cele de mai la vale.

Hotărât lucru, evenimente de talia acestuia, nu le putem pricepe. O astfel de victorie într'o altă ţară, ar fi fost a doua zi trâmbiţată cu litere groase în toate ziarele, în timp ce la noi e trecut la rubrica sportivă în câteva linii, la un loc cu campionatele de volley sau cele de ping-pong.

Tot e bine însă că ziarele străine şi în special cele germane au destul spaţiu pentru a elogia pe reprezentanţii noştri, iar mareşalul Hindenburg, preşedintele Reichului i-a primit în audienţă.

Dar mai bine să trec la fapte:

UN PRIM SUCCES

In zilele de 11 şi 12 Februarie trebue să aibe loc la Oberschreiberhau, o localitate de sporturi de iarnă din Silezia, care posedă o foarte frumoasă pistă de bob construită acum 4 ani, campionatele mondiale de bobsleigh, în doi pe anul 1933. România în urma rezultatelor excelente obţinute de bobul Aeronautica, în frunte cu locot. Papana, la jocurile Olympice dela Lake-Placid a fost invitată oficial şi reprezentată prin două echipe: prima compusă din locot. Papană şi căp. Hubert, iar a doua de ing. Frim şi ing. Zană. Amândouă echipe după ce au depus eforturi supraomeneşti pentru a-şi putea strânge fondurile trebuincioase deplasării, reuşesc să plece şi să fie la Schreiberhau cu o săptămână înainte de campionate, fără boburi, de oarece boburile urmau să le primească dela comitetul organizator. Erau hotărâte să se antreneze intens pentru a putea cunoaşte pista cel puţin tot atât cât şi Germanii şi Ceho-Slovacii, cari alergaseră pe ea ani de-arândul. Timpul însă devenise neprielnic, cald ca primăvara, astfel că orice antrenament a fost imposibil. Campionatele s'au amânat cu o săptămână. Toţi concurenţii erau prezenţi şi când s'a luat hotărîrea să se amâne campionatul câţiva au plecat. Astfel Mac-kay şi Thomson reprezentanţii Angliei au plecat în Elveţia.

Aci începe să ne privească direct povestea care este şi începutul victoriei noastre. Reprezentanţii noştri s'au convins imediat că boburile puse la dispoziţie de organizatori sunt mult inferioare celor ce le posedau reprezentanţii Germaniei, Elveţiei şi Angliei. Aceştia aveau boburi de oţel, tip Feyerabend, de o rapiditate extraordinară faţă de care boburile de lemn tip Schubra puse la dispoziţie de comitetul organizator nu puteau face nimic. Căpitanul Hubert văzând că Englezii sunt pe cale de a pleca, îl trimite pe Papană să le ceară bobul.... cu împrumut. Englezii admit şi astfel pentru prima oară începe să ne surâdă norocul.

UN SISTEM ORIGINAL

Nu tot aşa de bună e soarta cu echipajul nostru al doilea Frim-Zană cari fac eforturi desperate pentru a căpăta un bob de fier al rezervei echipei germane. Până la urmă nu reuşesc.

Intre timp se face frig, ninge, condiţiile se îmbunătăţesc şi cu cinci zile înainte de data concursurilor, adică la 13 Februarie se dă drumul pârtiei la antrenament. Familiarizarea lui Papană şi Hubert cu noul bob a durat vreo 2 zile. Bobul nu avea volan, ci sfori pentru direcţie şi pentru Papană acest fel de direcţie era nou. Totuşi lucrurile au mers bine şi cu o zi înainte de concurs Papană-Hubert fac cel mai iute timp la antrenament.

Reuşiseră chiar să starteze după sistemul lor special, sistem care a făcut mare vâlvă în Germania. Toate celelalte echipe startau în modul următor: conducătorul stătea la volan sau frânarul împingea în spatele lui, până ce bobul căpăta vânt şi sărea şi el apoi în bob. Echipele româneşti, după sistemul Papană-Hubert, procedau mult mai inteligent şi totuşi foarte simplu şi anume: Amândoi echipierii împingeau la start, astfel că viteza căpătată era mult superioară celorlalţi. La bobul cu volan, Papană împingea de volan. Aci însă treaba era mult mai grea căci trebuia să ţină în acelaş timp sforile direcţiunii şi să împingă şi bobul. Din această cauză cu o seară înainte de concurs îşi montează pe bobul lor un dreptunghiu de fier de care Papană putea să împingă mult mai comod. Ce curiozitate a stârnit acest dreptunghiu şi la câtă celebritate a ajuns până la sfârşitul concursului, e de neînchipuit. Echipa Frim-Zană adoptă şi ea sistemul de împins al lui Papană-Hubert.

(Continuarea în pagina II-a)

Dublarea taxelor pe spectacole sportive

Intrunirea de Sâmbătă dela Rombol

O audienţă la Suveran

Proectul depus la Cameră şi care prevede dublarea actualelor taxe pe spectacolele sportive a stârnit opoziţia firească.

Presa — cea dintâiu — şi-a făcut datoria.

In programul încercării de a se împiedica transformarea actualului proect în lege, era prevăzută o întrunire a preşedinţilor de federaţii.

Intrunirea aceasta a avut loc Sâmbătă seara la ora 7 la Rombol.. dar n'a reuşit să adune decât 4 membri: d. Mihail Savu, reprezentând Uniunea şi Federaţia de scrimă şi nataţie, d. Paul Nedelcovici, reprezentând Federaţia de football, d. N. Papagheorghe din partea Federaţiei de box şi d. Ionescu, reprezentând Federaţia de ciclism.

Celelalte federaţii, satisfăcute probabil de perspectiva dublării taxelor, n'au catadixit să se facă reprezentate.

Au asistat în schimb pentru a face mai important numărul asistenţii d-nii Octav Luchide, Radu Istrate şi D. Xifando.

CE S'A HOTARAT

Luându-se în discuţie diferite propuneri s'a hotărât:

1) O audienţă la M. S. Regele solicitată de câteva zile de d-nii Plagino şi Savu, din partea Uniunei, dar nefixată încă din cauză că Suveranul a fost extrem de aglomerat în ultimul timp.

2) O delegaţie la d. Madgearu formată din d-nii: Plagino general Iacobici, Mihail Savu şi Gr. Caracostea, care să argumenteze ministrului de finanţe că dublarea taxelor echivalează cu stoparea generală a activităţii sportive. Şi că deci scopul — mărirea veniturilor fiscale — nu va putea fi atins.

Pentru a da acestei delegaţii o coloratură cât mai convingătoare, va fi solicitată şi participarea d-lui Ion Cămărăşescu, fost ministru.

*

Celelalte propuneri: intervenţia pe lângă membrii comisiunii fiscale a Camerei pentru a respinge — în comisie — proectul, sau înscrierea deputaţilor sportivi la discuţia proectului, au rămas a fi examinate ulterior, dacă va fi nevoe.

Şedinţa s'a ridicat la ora 9.

Young Corbett campion mondial

Invingând la puncte, în 10 reprize, pe Jackie Fields, Young Corbett a devenit campionul lumei la categoria semi-mijlocie.

15.000 de spectatori au aplaudat la San Francisco, victoria lui Corbett.

Lucian Popescu a fost învins la Bruxelles

Marcel Thil la egalitate cu Etienne

Sâmbătă seara, «Palais de sports» din Bruxelles a găzduit una din cele mai importante reuniuni de box din câte s'au organizat în ultimul timp.

Afişul reuniunei cuprindea câteva din cele mai reliefate nume ale boxului european. Marcel Thil, împotriva lui Jack Etienne, R. Sybille împotriva lui Douglas Parker, Gustav Roth împotriva lui Heim Domgoergen şi Lucian Popescu împotriva lui Petit Biquet.

Belgienii au repurtat un succes admirabil, nepierzând nici un match.

In 10 reprize a 3 minute campionul Europei la categoria cocoş, Nicolas Petit Biquet a obţinut decizia la puncte asupra lui Lucian Popescu.

Matchul constituia revanşa întâlnirei dela Arene din Iunie 1930 când Lucian l-a întrecut — tot la puncte — pe belgian. De astă dată într'o formă necontenit ameliorată, Biquet şi-a luat revanşa.

Prima parte a matchului a revenit lui Petit Biquet. Lucian şi-a revenit spre sfârşit, însuşindu-şi ultimele două reprize, Se pare însă că finalul său n'a fost destul de convingător pentru juriu.

Telegrama laconică pe care am primit'o ne împiedică deocamdată să dăm mai multe amănunte asupra felului în care a pierdut Lucian. Nu este exclus totuşi — printre celelalte circumstanţe cari vor fi invocate în favoarea reprezentantului nostru — ca voiajul Bucureşti-Bruxelles destul de obositor şi mai ales faptul că Lucian n'a ajuns la Bruxelles decât Vineri seara, să fi contribuit la înfrângerea lui. Şi iarăş nu este exclus ca într'un match foarte strâns belgianul să fi fost avantajat de decizie.

In celelalte matchuri, campionul uşor al Europei, belgianul Sybille a învins la puncte pe Douglas Parker, iar Gustav Roth a dispus de germanul Heim Domgoergen, tot la puncte.

Vedeta reuniunii, opunea pe Marcel Thil —campion mondial la categoria mijlocie — lui Jack Etienne.

După 10 reprize în decursul cărora, Etienne a fost într'o continuă ofensivă, juriul a declarat match nul.

Decizia a fost primită cu o ostilitate unanimă. Publicul a fluerat zgomotos pretinzând victoria pentru Etienne care a făcut într'adevăr o partidă foarte bună.

Asupra întregei reuniuni vom reveni.

Campionatul mondial de hockey s'a terminat

Statele Unite campioana lumii. România a câştigat cupa de consolare

PRAGA 26.

Intr'un cadru impunător au avut loc astăzi ultimele matchuri de hockey pentru campionatul mondial.

Au asistat aproape 15.000 de spectatori. Iar în tribuna oficială, în afară de reprezentanţii guvernului cehoslovac, de corpul diplomatic şi de autorităţi a luat loc şi d. Masaryk, preşedintele republicei cehoslovace.

Statele Unite — Canada 2-1 (1-1) (0-0) (0-0) (1-0)

Finala campionatului, jucată de Statele Unite şi Canada a corespuns interesului pe care îl suscitase. Transoceancii au dovedit o tehnică ireproşabilă care dublată cu insufleţirea care a animat cele două teamuri a colectat o partidă de o rară spectaculozitate.

Spectatorii au aplaudat încontinuu fazele cari s'au succedat cu o viteză ameţitoare.

Pentru stabilirea rezultatului a fost nevoie de o prelungire, punctul victorios fiind obţinut de America în repriza a patra.

Adversarii au prezentat următoarele formaţii:

(Continuare în pag. IV-a)